

att särskildt stadgas, det magistrat i stad vid medgifvande af rätt till utskänkningsrörelse föreskrifver, att lokalerna böra vara stora, ljusa och snygga samt under den mörka årstiden upplysta och under vintern varma;

att jemväl stadgas, att utskänkningsrätten förverkas, derest utskänkaren lemnar spirituosa på kredit, till hemtning eller förtäring på stället, vare sig till arbetslag eller enskilda personer, och skall utskänkaren, om detta inträffar, varda enligt 26 § genast skild från sin rättighet;

att kommunen skall vara pliktig att hålla och aflöna lämplig person, som dagligen besöker utskänkningsställena, samt tillser vidmakthållande å dem af ordning och snygghet, derom rapport bör till polismyndigheten afgifvas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

J. W. Lundquist,
från Skaraborgs län.

N:o 21.

Af Herr A. W. Uhr: Om tillåtelse att utan afseende å trosbekännelse ingå s. k. civilt äktenskap.

Med åberopande af de motiver, som jag anført såväl i min motion N:o 144 vid sistlidne riksdag, som äfven i de föregående deri omnämnde motioner, får jag nu förnya mitt förslag om tillåtelse till s. k. civilt äktenskaps ingående. Utskottet förklarade i sitt betänkande N:o 32, att det ansåg förändringen hvarken af något verkligt behof eller någon allmännares önskan påkallad; visar då icke mängden af de äktenskap, som ingås på olaga sätt, mängden af de äktenskap som aldrig komma till stånd, mängden af de oäkta barn som födas, att det är verkligt, ja stort, behof?

visar då icke den mängd petitioner som ingått att det är allmän önskan? Utskottet fann ej nöjaktiga skäl att tillmötesgå det *fåtal*, som vilja undandraga sig den i lag föreskrifna *kyrkliga beseglingen* af äktenskapsförbundet, och jag medger gerna att detta torde vara ett fåtal, om ens några, ty jag har aldrig hört att något olagligt, som det tyvärr ännu måste benämnas, äktenskap blifvit ingånget utan bön och andakt, men Utskottet förbiser dervid, att de, som icke begagna dop och nattvard, i enlighet med statskyrkans ceremoniel, äro genom nu gällande lag förhindrade, ja rent af förbjudne att utfå lysning och ingå äktenskap, äfven om de aldrig så gerna vilja låta en statskyrkans embetsman besegla deras äktenskapsförbund, och det är just dessa lagbuds afskaffande jag åsyftar; Utskottet medger dock att mitt förslag förtjenar uppmärksamhet i fråga om äktenskap, då ena kontrahenten tillhör statskyrkan och den andre något främmande religionssamfund, eller bägge tillhöra olika sådana samfund, men vill det oakadt icke vidtaga någon förändring, tycker det gör ingenting om det dröjer; men så tycka icke de många som lida af dröjsmålet och deras antal ökar sig under tiden allt mer och mer, som icke få ingå lagligt äktenskap, det är därför som jag, för att hafva någon förhoppning om bifall till åtminstone det mest af behovet påkallade, vill inskränka min motion till ett vördsam samt hemställande:

att det måtte tillåtas enhvar, som det önskar, att ingå äktenskap inför magistrat i stad eller kronofogde å landet utan afseende på till hvilken religionslära de sig bekänna.

Stockholm i Januari 1873.

A. W. Uhr.